

اجرای نمایش بزرگ میدانی «جهان بانو» به دلیل استقبال مخاطبان تمدید شد و از ۲۱ خرداد تا ۲۶ تیر در بوستان ولایت تهران روی صحنه می‌رود. فصل دوم نمایش بزرگ میدانی جهان‌بانو به تهیه‌کنندگی علی اسماعیلی و کارگردانی حسن بزرا از روز یکشنبه ۱۷ اردیبهشت در بوستان ولایت اجرای خود را آغاز کرد. «جهان بانو» نمایشی است با محوریت بانوان مطرح و جریان‌ساز تاریخ که در خلاصه

نمایش «جهان بانو» تمدید شد



پیش از ورود به تمرین‌های این کار، چه شناختی از فردوسی داشتید؟

ما همیشه فردوسی را با شاهنامه‌اش می‌شناسیم. یعنی اسم فردوسی با شاهنامه می‌آید. مگر می‌شود شمارد مملکتی زندگی کنی که این قدر غنی از ادبیات باشد و اینها را نشناسی؟ منتها شاید نمایش، فیلم یا کارهای دیگر ما را بیشتر با این اساطیر شاهنامه آشنا کنند. ما نام رستم و سهراب و اسفندیار را زیاد شنیده‌ایم اما خیلی کم با نام‌کنایون و شخصیت‌های شاهنامه برخورد کرده‌ایم. ازجمله خودم که با تک‌تک اساطیر شاهنامه‌آشنایی نداشته‌ام. شخصیت کنایون برایم شخصیت خاصی است.

او مادر اسفندیار است و در تمام صحنه‌ها سعی می‌کند آرامشی به آنها بدهد و بازهم از آقای پارسیبی متشکرم که به من اعتماد کرد و این نقش را به من سپرد. از همه گروه هم تشکر می‌کنم که یک اثر خوب و ایرانی را روی صحنه آورد و خود من هم ترجیحم متن‌های ایرانی‌است، برای این‌که ما متن‌های خیلی زیبایی داریم که به صحنه بپیاید.

شما نقش کنایون را در این نمایش ایفا می‌کنید، چقدر به نظرات برای القای این نقش کارآمد بودید؟

در همه این شب‌هایی که اجرا رفته‌ایم دوستان از من پرسیده‌اند چه چالشی داشته‌ام؟ فکر نمی‌کنم هیچ بازیگری بخواهد تئاتر یا فیلم را کند و چالش نداشته باشد. چالش‌شما بیشتر با خودتان است که به آن نقش و شخصیت برسید. بعضی از شخصیت‌ها مابه‌ازا دارند ودر جاهای دیگری می‌توانید آنها را ببینید اما نقش‌های اساطیری خیلی کم مابه‌ازا دارند. انگار کمتر می‌توانی اینها را ببینی. فکر می‌کنم اگر به اینجا رسیده‌ایم، تلاش‌های آقای پارسیبی بود که با مدیریت خوب خود ما را برای رسیدن به نقش هدایت کرد. به قول ایشان ما آدم‌های دیرپزی هستیم و تا بخواهیم با نقش عجین شویم زمان می‌برد. امیدوارم که توانسته باشیم در رابطه با کنایون خط مطلب را ادا و نقش‌اش را به خوبی بازی کنیم.

داستان آن آمده است: «جهان بانو، جهان بانوان است، بانوان آسمانی، از ازل تا حال. جهان‌بانو داستانی است نه تنها برای زنان که دربارہ زنان برای شناخت ایشان...» این نمایش محصول سازمان هنری- رسانه‌ای اوج است که با مشارکت اداره کل فرهنگی – اجتماعی شهرداری تهران و به همت مؤسسه سیمای ققنوس روی صحنه می‌رود. علاقه‌مندان می‌توانند جهت تهیه بلیت رایگان به سایت namaticket.ir مراجعه کنند.

گفت‌وگوی «جام جم» با فریبا کوثری، بازیگر نمایش «هفت خان اسفندیار»

به آثار تاریخی تعهد داریم

اتفاق‌های خیلی خاصی افتاد و ما با نگاه به هم فهمانیدیم ادامه‌اش را برویم، چون تماشاچی متوجه نمی‌شود و دارد کار را می‌بیند. این لحظه تند رفته یا ما آن را فراموش کرده‌ایم، خوشبختانه تا حالا مشکلی نداشته‌ایم، چون من اصولاً معتقدم که باید به همدیگر کمک کنیم.

نمایش، دولحن معنوی و سلحشوری یا حماسی دارد. چگونه گروه از پس تمایز این دولحن برآمده است؟

بخش حماسی و پهلوانی‌اش که به عهده آقایان است و فکر می‌کنم من در بخش معنوی فعالیت دارم. به هر دلیل آن چیزی که به عهده ما گذاشته شده، باید به نحو احسن انجامش دهیم. خود کارهای تاریخی را دوست دارم و به نظرم از جمله بازیگرانی باشم که کارهای تاریخی‌ام خیلی بیشتر است؛ زیرا معتقدم نسبت به کارهای تاریخی تعهدی داریم که باید از عهده آن برآییم. من تمام تلاشم را کرده‌ام که یک ملکه و کنایونی را بازی کنم که باورپذیر باشد و روی صحنه دیده شود. من به همه همکارانم گفته‌ام اگر نکته‌ای هست که به من کمک می‌کند روی صحنه بهتر بازی کنم، به من بگویند. شاید چیزی را شما می‌بینید که من ندیده باشم.

گرمی‌های نمایش هفت‌خان اسفندیار سنگین است و علاوه بر نور گسترده، صحنه نیز رفت و آمد بسیار دارد. اینها نشان می‌دهد شرایط دشوار و پیچیده‌ای پشت صحنه برقرار است. چگونه با همه اینها هماهنگ می‌شوید؟ این نشان‌دهنده یک مدیریت خوب است که همه اینها را با هم هماهنگ می‌کند، واقعاً آقای پارسیبی، مدیری مقتدر است و همه اینها برمی‌گردد به این‌که در ارجح کردن، حتی روی ثانیه‌ها هم دقت داشتند. اگر سه ثانیه در حرکتی اضافه بود، آن را کم می‌کرد. ما هر چه به شروع نزدیک‌تر می‌شدیم، اضطراب ایشان بیشتر می‌شد و خیلی وقت‌ها ممکن بود عصبانی باشد اما ما نارتحت نمی‌شدیم از دست‌شان؛ چون می‌دانستیم کار بزرگی می‌کنند و فشار زیادی روی‌شان است. هر کدام از ما فقط نقش خودمان را داشتیم اما او عهده‌دار یک تولید بسیار بزرگ بود و برای‌مان همه چیز روتین‌شده که چه زمانی باید برویم و بیاییم. این نورها گجاها می‌رود و می‌آید. بعد از این همه تمرین همه چیز برای‌مان عادی شده و همه اینها برمی‌گردد به مدیریت اجرا و توجه داشتن به ریزه‌کاری‌ها خود آقای پارسیبی.

صحنه مثل تلویزیون نیست که با میمیک صورت بخواهید بازی کنید؛ باید با فرم بدن و دست‌های‌تان بازی کنید و درشت نمایی داشته‌باشید و تمام سعی خود را به کار بگیرید

تا به نحو احسن بازی‌تان ارائه شود.

در این چالش ارتباط‌تان با دیگر بازیگران چگونه بوده؟

من با برخی بازیگران قیلا کار کرده‌ام، مثل آقای زندگانی که در مصوویت از دست رفته با هم کار کرده بودیم و با آقای دلآوری هم همکاری داشتم، ما سال‌هاست در این حرفه اگر با هم کار نکرده باشیم، همدیگر را می‌شناسیم و همین باعث می‌شود ارتباط‌مان خوب باشد.

چقدر در این شرایط سخت به هم کمک کرده‌اید که بازی‌ها بهتر شود؟

قطعاً بازیگری یک بده و بستان است مثل پینگ‌پونگ، ما سعی کردیم همدیگر را تحت پوشش قرار دهیم چون به هرحال تئاتر زنده است و احتمال دارد هزار اتفاق رخ بدهد. برای من هم دو سه بار

سایر عوامل این نمایش عبارت‌ند از تهیه‌کننده: علی اسماعیلی، کارگردان: حسن بزرا، جانشین تهیه: امیرحسین طهرانی، مجری طرح: نادر قنبری، طراح نور: عباس رحمانی پور، طراح صحنه و دکور: مرتضی پورحیدری، مدیر تولید: داود طاهمهری، طراح صدا: عرفان حسن‌زاده، طراح جلوه‌های ویژه میدانی: یاسر یارمحمدی، مجری صدا: علی بیرنگ، مدیر تدارکات: تورج سلیمانی، طراح گریم: هاشم جوری.



نمایش «هفت خان اسفندیار» کار حسین پارسیبی در تالار وحدت، چهارمین تجربه صحنه‌ای فریبا کوثری است. او که از اواخر دهه ۶۰ وارد حرفه بازیگری شد تاکنون حضور در بیش از ۲۰ فیلم‌سینمایی و ۲۰ مجموعه‌تلویزیونی را در کارنامه دارد و برای نخستین بار، در دهه ۸۰ حضور در صحنه تئاتر را با نمایش «مجلس زن‌کشی» یا «پرده‌عاشقی» به کارگردانی داوود میرباقری تجربه کرد. او که سابقه همکاری زیادی با میرباقری داشته در یک نمایش دیگر هم برای میرباقری بازی کرد که تنها یک‌شب به مناسبت دهه فجر و در شب اول محرم اجرا شد. کار سوم او در تئاتر، نمایش «آهسته با گل سرخ»، کار هادی مرزبان بود که در تالار سنگلج پیش از همه‌گیری کرونا اجرا شد. کوثری در چهارمین حضور صحنه‌ای در نمایش هفت خان اسفندیار ظاهر شده که به نظرش یکی از بهترین و پروداکشن‌ترین کارهای صحنه‌ای اوست.



رضا آهسته گروه فرهنگ و هنر

برسیم، من کنایون را یک زن مقتدر و آرام دیده بودم و خیلی این وجه از جنب و جوشش را شاهد نبودم ولی آقای پارسیبی خیلی تلاش کرد برای این نقش و در تمام جلساتی که با هم داشتم، حتی پیش از پایان آخرین اجرا از ایشان بپرسم نکته‌ای هست که باید رعایت کنم؟ چیزی نیست که باید اضافه یا کم شود و ایشان می‌گویند نه چیزی نیست! مضافاً این‌که وقتی روی صحنه می‌روید، هیچ‌کس نمی‌تواند به شما کمک کند. خودتان هستید و صحنه و هر آنچه آموخته‌اید و هر آنچه به شما گفته شده به وقت تمرین‌ها، باید در آنجا اجرا شود. روی صحنه آقای پارسیبی نیست که بخواهد به شما چیزی را بگوید. صحنه‌متعلق به شما بازیگری می‌شود و این خودتان هستید که آنچه طی این مدت دریافت کرده‌اید روی صحنه در معرض نمایش قرار می‌دهید. نه فقط آقای پارسیبی بلکه تمام عزیزانی که پشت صحنه کمک می‌کنند از نور و صدا گرفته تا چپه‌های گریم، لباس و صحنه؛ شما نماینده همه اینها هستید و وقتی بدرخشی همه اینها می‌درخشند و اگر خراب کنید، انگار کار همه دوستان را خراب کرده‌اید.

موسیقی چقدر در ایجاد تمرکز و فضای کلی کار تأثیرگذار است؟

موسیقی را خیلی دوست دارم و اگر به عنوان تماشاچی به دیدن این نمایش می‌آمدم، موسیقی یکی از نقاط قوت کار بود. موسیقی خیلی می‌تواند به فرم، بدن و بیان شما کمک کند. من موسیقی کار و بخش آوایی و آوازی‌اش را دوست دارم. آقای پارسیبی در کارهای قبلی‌شان هم به نحو احسن موسیقی را انجام داده‌اند و می‌دانند باید چه کار کنند.

اجراهای قبلی آثار پارسیبی را دیده‌بودید؟ نه متأسفانه. نه البورتوئیست و نه بینوایان را دیده‌ام اما چرا باید دروغ بگویم دوست داشتم با آقای پارسیبی کار کنم. هر بازیگری دوست دارد با کارگردان‌های خوب و بزرگ کار کند. برای همین از ایشان متشکرم که در کنار دوستان، توانستم ایفاگر یک نقش کوچک باشم.

ارتباط با مخاطبان در این شب‌های اجرا چگونه بوده است؟

هر شب مخاطبان بسیاری تالار وحدت را پر می‌کنند، این یعنی اجرای‌ما مخاطب را راضی نگه می‌دارد.

خودتان هم از این اتفاق راضی هستید؟ صددرصد راضی‌ام.

این رضایت به دلیل این است که یک اجماع خوب داشته‌اید؟

برای همین است که ما یک پشت صحنه خوب داریم. اگر پشت صحنه پر از تنش بود، شما هر شب از کار لذت نمی‌بردید. بچه‌های بسیار خوبی داریم که هم جوان و هم حرفه‌ای‌اند و چون پشت صحنه خوب است ما همگی از کار لذت می‌بریم. بنابراین افزون بر پشت صحنه، صحنه خوبی هم داریم؛ یک متن خیلی خوب به نام شاهنامه.

تمدید «هفت خان اسفندیار»

اجرای نمایش موزیکال «هفت‌خان اسفندیار» به تهیه‌کنندگی و کارگردانی حسین پارسیبی همزمان با بازگشت زمان اجرا به ساعت ۱۸ و به دلیل استقبال مخاطبان تا نهم تیرماه تمدید شد.

نمایش موزیکال هفت‌خان اسفندیار به تهیه‌کنندگی و کارگردانی حسین پارسیبی که از اول خردادماه ساعت ۱۹ و ۳۰ دقیقه در تالار وحدت میزبان مخاطبان بود از فردا (یکشنبه) بیست‌ویکم خردادماه) ساعت ۱۸ روی صحنه خواهد رفت. امین زندگانی، بانیهال شومون، فریبا کوثری، امیررضا دلآوری، امیرکراوه آه‌نین‌جان، اسفر پیران، محسن حسینی، رضا راد، ندا سیاس، مونا صوفی، نیکا افکاری و سایر پارسیبی بازیگران نمایش موزیکال هفت خان اسفندیار را تشکیل می‌دهند.

چالش‌های ۶۰ شب آواز خوانی در «هفت خان اسفندیار»

این سومین کار موزیکالی است که بعد از «بینوایان» و «اولسور توئیست» با حسین پارسیبی انجام می‌دهم و در تمام آثار موزیکال ایشان بودم. همین که سومین همکاری‌ام را با آقای پارسیبی از سر می‌گذارم، به معنای تأیید این همکاری هم از نظر من و هم احتمالاً از نظر ایشان است؛ چون اگر ناراضی بود، این همکاری اتفاق نمی‌افتاد. «هفت خان اسفندیار» جزو اولین نمایش‌های ایرانی است که به شکل موزیکال اجرا می‌شود و تجربه همکاری‌ام با آقای پارسیبی از این حیث لذتبخش است که هم مدیر کاربلد و هم کارگردان خوبی است.

پشت صحنه کارهای آقای پارسیبی به‌شدت خوب، حرفه‌ای و آرام مانند چرخ‌دنده‌های ساعت‌های آنالوگ است که هرکس چرخ‌دنده را به‌درستی می‌شناسد و کارش را به‌درستی انجام می‌دهد. تمرکز آقای پارسیبی بعد از البور توئیست و بینوایان، بیشتر روی متن‌های ایرانی بود تا این‌که امسال به بار نشست. تفاوت متن هفت‌خان اسفندیار با متون خارجی این بود که در کارهای قبلی متن‌ها به شکل محاوره بود اما در اینجا نگارش متن و ادبیات به‌کاررفته در آن به شکل کلاسیک است که هم اجرای دیالوگ‌ها و هم آواز آن آسان و راحت نیست. من در کارهای قبلی راحت‌تر می‌خواندم اما الان به دلیل فارسی بودن جملات و وجود بعضی کلمات نامأنوس، برایم هم چالش بیانی و هم استرس به همراه داشت.



کار موزیکال معمولاً چالش‌هایی دارد و در حال حاضر به دلیل درگیری با سرماورنگی، اولین اجرای ناخوشایندم را از نظر خودم تجربه کردم و چالش حفظ سلامتی هم به آن اضافه شده است. وقتی یک خواننده کنسرتی برگزار می‌کند، حداقل دو هفته یک‌بار یک استراحت و یازبانی دارد اما ۶۰ شب آواز خواندن روی صحنه کار سختی است و مکانیک حنجره با چالش‌هایی مواجه می‌شود. گشتاسب با تغییراتی که در متن ایجاد شد، به آن شکل اولیه شاهنامه نیست؛ چون اینجا با قصه گشتاسب مواجه نیستیم، بلکه قصه ما مربوط به اسفندیار است. گشتاسب یکی از نقش‌های مکمل هفت‌خان اسفندیار است که برای بسط و گسترش کار باید وظیفه‌اش را به جای خود انجام دهد. او پادشاهی است که حکومتی را اداره می‌کند و از بیم از دست رفتن قدرت، اسفندیار را راهی جنگ با ارجاسب می‌کند، شاید این تنها نکته منفی این شخصیت باشد. ۳۰ سال طول می‌کشد که گشتاسب به واسطه وقوع جنگ‌های ایران و توران به اسفندیار اعتماد کند و او را آزاد کند. در واقع تنه اصلی داستان مربوط به اسفندیار است و شاخ و برگ‌ها نقش‌های مکملی مانند گشتاسب هستند و ما به شکل حداقل به این نقش در مسیر داستان اصلی و درام پرداختیم و به شکلی پایان خوشی را برای این شخصیت رقم زدیم. گشتاسب در هفت خان اسفندیار به این نقش می‌رسد که با چنین هفت‌خانی، اسفندیار می‌تواند سهم پادشاهی داشته باشد و در صحنه پایانی می‌بینیم که تاج را به او می‌دهد.



انتشار دومین مجموعه از مونولوگ‌ها

تک‌گویی‌های عشق، دومین مجموعه از مونولوگ‌ها یا همان نمایشنامه‌های تک‌پرسوناژ، نوشته زهره بخیایی توسط نشر آماره منتشر شد. این مجموعه که مانند دوره قبلی «تک‌گویی‌های مرگ» است، شامل هفت تک‌گویی (نمایشنامه تک نفره) برای اجرای صحنه‌ای است. این آثار قصه

هفت کاراکتر متفاوت با هفت قصه متفاوت را روایت می‌کنند که با داشتن قابلیت درهم آمیزی می‌تواند به صورت پی‌درپی و همزمان روی صحنه، اجرا شود. قصه‌ها با محوریت عشق همان تکانه پی‌رو برگرد زندگی که با زاینده خیال شخصیت‌هاست یا به راحتی برای‌شان وجود دارد، پیش می‌رود و سرانجامی در پی دارد و چه بسا این سرانجام می‌تواند چندنان به کام نباشد. در بخشی از متن کتاب آمده: به‌گمانم عشق بر پرده نقره‌ای درست‌ترین و دقیق‌ترین باشد. همان چند دقیقه. در حد همان صحنه‌ها و نماها. دقایقی که به چمنان با پایان فیلم بر ذهن‌ها می‌ماند. جوری که می‌شود به مددشان یک عمر عاشق بود. اما مگر می‌شود عاشق ماند؟ نمی‌دانم. فقط می‌دانم عشق هم به کوتاهی‌اش، به شورا نگیزی‌اش و تلاطمش عشق می‌شود و گرنه همه‌اش می‌شود همین روزمرگی‌هایی که ما می‌گذرانیم.



قزوین آماده بخش بین الملل تئاتر صاحب‌دلان

پس از گذشت یک‌سال از آغاز برگزاری دوازدهمین دوره سراسری و اولین دوره بین‌المللی تئاتر صاحب‌دلان در بخش‌های صحنه‌ای، مسابقه نمایشنامه‌نویسی، تولید متون نمایشی، نمایشنامه‌خوانی، بخش پژوهش، آیین‌های نمایشی، تعزیه، نقالی،

برده‌خوانی، حیدری‌خوانی، علی‌نامه‌خوانی، نمایش‌های میدانی و نمایش رادیویی، نوبت به بخش بین‌الملل و آیین اختتامیه این رویداد تئاتری رسید. بر همین اساس بخش بین‌الملل دوازدهمین دوره سراسری و اولین دوره بین‌المللی تئاتر صاحب‌دلان با حضور چهار گروه بین‌المللی از ۲۸ خرداد تا اول تیر برگزار خواهد شد. بخش بین‌المللی رویداد تئاتر صاحب‌دلان با همکاری اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان قزوین با حضور چهار گروه خارجی از ۲۸ خرداد تا اول تیر به دبیری محمود فرهنگ و میزبانی شهر قزوین برگزار خواهد شد. مراسم اختتامیه این رویداد تئاتری نیز، روز یکشنبه اول تیر با تقدیر از پیشگستوان و فعالان عرصه تئاتر دینی و معرفی برگزیدگان در بخش‌های مختلف، برگزار خواهد شد.

